

1882-05-13

þÿ ø ð ñ ³ ³ µ » ¼ ± Ä · Å 1 0 œ ± Á Ä - ð Å °
þÿ " Cyprus Herald " (Å Å ½ - Ç µ ¹ ± ⁰ ±

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11337>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομὴ ἔτησιν προπληρώτε,
ιν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου σελο-
για δέκα. Ἐν τοῖς χωρίοις σελίνια
ἴπτα. Ἐν τῷ ἔξωτερῳ φράγμα ταῖς
κοστίν. — Εἰσιποιήτες ἡ σιατριβαί-
καταχωρίζονται πρὸς μήσου φράγ-
μον την γραμμήν. Ἔγγραφα Κύ-
προγραφικά ἡ Δημαρχικὰ πρὸς δύο
πένναντα την γραμμήν. — Αρδρά-
συμφωνα τῷ προγράμματι τῆς
ΑΛΗΘΕΙΑΣ καταχωρίζονται
ωσεάν.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἐφημερὶς Ἐβδομαδιά.

Διὸς πάσαν αἴτησιν φένει θυντήσιον
τῷ Συντάκτῃ. Γραφεῖον καὶ Τυπο-
γραφεῖον "ΑΛΗΘΕΙΑΣ" δόδος Ἀ
γίους Ἀνέρεσιν ὑπὸ την οἰκιαν κ
Δημητρ. Χατζηπαύλου ἀριθ. 56
Αἱ συνδρομαὶ εἰσὶν ὑποχρεωτικῶ
ἔντσαι. Τὰ πρὸς ἔμμοισιεν ἐπε
στελλόμενα, δημοσιεύμενα μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. Επιστολαὶ ψ
άπτηλα γεμέναι ταχυδρομικοῦ τέ
λους εἰσὶν ὅπασα δέκται.

ΤΟ ΑΓΓΕΛΜΑ ΤΗΣ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ ΚΑΙ Ο «CYPRUS HERALD»

Αληθεύει μὲν ὅτι, ἐπειδὴ ἡ τὴν κατοχὴν τῆς Κύπρου ὑπαγορεύσα σα πολιτικὴ ἐνόμισεν ὅτι ὥφειλε, παρὰ τὴν ἐξ ὄνομάτος τῆς Σεπτῆς.
Ανάστης εἰρηνῆθεῖσαν ἵστηται ταὶ δικαῖοσθεῖσαν, μὰ διατηρήσῃ τὴν ἐπαυξήσην τὰ προνόμια τῆς τέως κρατούσης φυλῆς ἢ κατὰ συνέπειαν εἶδεν ὅτι ὑπάρχουσι καὶ Ἀγγλοι φρονοῦντες ὅτι δύναται ἡ ἀγγλικὴ σημαία νὰ συνυπάρχῃ μὲ δῆλας τὰς ἀθλιότητας ἢ τὰς βρετανικὰς παρελθόντων αἰώνων, ἀληθεύει, λέγομεν, ὅτι Θὰ δυσαρεση θῶσι τώρα διὰ καινοτομίας πολλῷ μικροτέρας ἐκείνων, ἃς ἀπεξεδέχοντο ἄμα τῇ ἀναχωρήσει τῶν πασάδων των ἢ τῇ ἐμφανίσει τῶν Ἀγγλων, οὓς εἶχον ἐξ ἀκοῆς ὅτι ἡσαν εὐθεῖς ἢ αὐτοῖς ἢ ἀκάμπτως τίμοι, ἀλλὰ καθ' ὑμῶν ἀν δύως δὲν ἔναι προσκοιτὸς ὁ φόβος ὑμῶν χάριν τῆς παλαιᾶς πολιτικῆς, ὡς πεποίθαμεν ἡμεῖς, δυνάμεθα νά σας εαθησυγάσωμεν θεοῖσιν τὰς
ὅτι, πᾶσαν διαταγὴν ἀνωθεν ἔρχομένην, ἢ ὅταν αὐτῇ ἔναι ἥκιστα δικαῖα ἢ λογικὴ, οἱ σύνοικοι ἡμῖν μωμεθανοὶ δέχονται παθητικότατα

ροῦ πρωΘυπουργοῦ, προκειμένου
λόγου περὶ Αἰγύπτου, καὶ, φαινό-
μενον οὕτω ἀνακόλουθον καὶ ἀσι-
νεπὲς πρὸς ἑαυτό, νὰ γείνῃ ἐπίχαρ-
μα τῶν τέως πολιτικῶν ἀντιπάλων
του:

‘Ημεῖς φρονοῦμεν ἀδισάκτως διατητές τι εἶναι πλέον παρὰ καιρὸς υπάκουος σωστού τὰ σκότια ἔργα· ίκανὸν ήδη χρόνον παρημποδίσθη τὸ ὑπουργεῖον μὲν ἐφαρμόση μὲν ἐν Κύπρῳ ὅσα τοιλάντην προσπαθεῖ νὰ ἐκβιάσῃ ἀπὸ τῶν πασάδων ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν κατοίκων τουρκικῶν ἐπιφυλάξων μὲν δὴ ἐν τῇ ἐξίᾳ τοῦ φανατισμοῦ μὲν τῆς Βαρβαρότητος. Ήδη δέ σα η βερολίνειος συνθήκη ἐπεδίκασεν ὑπὲρ τῶν κατοίκων τῆς Εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας· ἢ δὲν ἀγνοοῦσι θεοφανεῖς οἱ συντάκται τῶν κυρίων ἄρχρων τοῦ “Κυπριακοῦ Κρυπτοκοσίου” ὅτι τὸ μέτρον τῶν μεταρρυθμίσεων εἶναι ὁ ὄργανισμὸς τῆς Κρήτης μὲν ὃ ὅτι ἐν Κρήτῃ ὑφίσαται ήδη Βουλὴ συγκεκρογμένη κατ’ ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν δύο φυλῶν μὴ οὔτε ὑπὸ ὑπαλλήλων τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας παραγεμισμένη, ἐνῷ οἱ ἐν Κρήτῃ τούρκοι εἶναι Κρήτες ἀσυνηστόθρησκοι, οἱ δικοῖοι μὲν ἀνθρώποι ήπειλούν κατ’ ἀρχὰς μὴ ήσαν ίκανοί νὰ ἐκτελέσωσι τὰς ἀπειλάς των, ἐνῷ οἱ ἐν Κύπρῳ

μοδερνικὸν συμβούλιον· ἡ ἵδεα αὖ
τη, ἀν δὲν ἐγράφη ἄνωθεν, εἶναι ὅ
μως ἀναμφισβήτητας κτῆμα τῶν
περὶ τὴν Διώκησιν, διότι "Ἄγγλος
τις αὐτοσχέδιος πατᾶς, ἔμα τῇ δη
μοσιεύσει τῆς ἐπιειδῆς τῆς Α." Εξ-
τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἀποκιῶν, εἴ
πε γελῶν τὸν ἐπίχαριν γέλωτά
τους: "Ὥα ἴδωμεν τώρα πρῶτον ἀν
εὑρωμεν τοὺς ἐννέα ἡ δεύτερον ἀν
Ὥα ὑπάγωσιν." 'Ο δὲ Μ. 'Αρμορτῆς
πρὸς καιροῦ εἰς τοὺς διπλωματικοὺς
ἀγῶνας, οὓς κατέβαλε διὰ ν' ἀπο-
μακρύνῃ ὅσου τὸ δυνατὸν πλειότε-
ρον χρόνου τὴν ζωὴν τοῦ πεφιλη
μένου αὐτῷ αντέματος, ἔγραψε ὑ-
ὑπέγραψεν ὅτι, ἀν ὑπάρχη ἰκανό
της τις ἐν Κύπρῳ, πρέπει νὰ ζητη
θῇ μεταξὺ τῶν περὶ τὸν Μεληκ
τσιάν ἐφένδῃ! δὲ Μέντωρ τῆς Δι-
οικήσεως κ. Πόβιλ ἀπεφήνατο ὅτι,
δὲν ὑπάρχουσι: "Ἐλληνες ἰκανοὶ¹
νὰ παρακαθίσωσιν ἐν τοῖς δικαστη-
ρίοις!!! εἰς τὸν δισχυρισμὸν τοῦ
τον ἀπαυτῶμεν

α] Εἰς τὸ δημιούργημα τῆς Διοί^τ
κήσεως παλαιὸν Νομοθετικὸν, ὃν πέρ
εὗ ἔχουσι τοσούτους ἐπαίνους οἱ
ἀρθρογράφοι τοῦ "Κυπριακοῦ Κή^τ
ρυκος", ἐθεωρήθησαν ἵκανοι νὰ πα-
ρακαθίσωσι ἢ ἐζητήθησαν, ἢ δὴ
εἰς μάτην, ὅπο τῆς Α. Ἐξ. τοῦ Μ.
Ἀριοτοῦ ἢ ἀνθρώπου, τῶν δύοιων

ἀληθέες ὅτι πολὺ συχνὰ δὲν δυνάμεθα νὰ αἰτιληφθῶμεν αὐτῶν, ἀλλὰ δυνάμεθα ν' ἀποδείξωμεν διὰ τῆς παραθεσεως πολλῶν αὐτῶν ἃριθμών ὅτι ἄλλοι ἀναγνῶσαι ίκανώτεροι ήμῶν θὰ τὰς εὑρισκού μαζί λοις ἀκαταλήπτους ὃ παραδόξους.

"Αν δ' ἀποβλέψωμεν η̄ εἰς τὰν
σκοπὸν, ὃν ἐπεδίωκον οἱ σοφοὶ νο
μοθέται μας κατασκευάζοντες τὰ
σοφὰ ἐκεῖνα νομοθετήματα, ἅπερ
προεξένησαν τόσον μὲν ἀποτροπι
ασμὸν η̄ ἐν τῷ αἰθούσῃ τοῦ Ἀγ
γλικοῦ Κοινοβουλίου, τόσην δὲ ι
λαρότητα εἰς τοὺς ἀναγνώστας παγ
κοσμίου τινᾶς Γαλλικοῦ περιουσ
κοῦ, δὲν δυνάμεθα νὰ ἴδωμεν οὐ
δεμίαν δυσχέρειαν ἐν τῷ κατασκευ
άζειν τοιαῦτα ἔργα. Ἐφίνοντες
πάντα τὰλλα, ὑπομιμήσκομεν μό
νον ὅτι, δύο ἐξεπόνησε μέχρι τοῦ
δε σχέδια δημοτικοῦ νόμου, ἡ δὴ ἐν
διατήματι τριετίας ὅλης, ἡ μόνη
ἀρετή των εἶναι ὅτι, φιλονεύειν
πρὸς ἄλληλα πάτερον· εἶναν τὸν
Θλιώτερον, διὸ καὶ ἐτέθησάν ἐν ἀπο
μαχίᾳ πρὸν λειτουργήσωσιν, ἢν τὴ
εἶχον ὡς ζέμπιον ἐνώπιον των
τὸν τουρκικὸν δημοτικὸν τόμον τοῦ
1877, δύν κατήργησαν, εὑρόντες αὐ
τὸν λίαν φιλελεύθερον!!!

Ἄλλος δέ εἶ αὐτὸς παρέδοξα τὸ ἄρθρον τοῦτο τοῦ "Κυπριακοῦ"

στ.) Τοῦ δὲ τούτου λέγει, ἀπόλυτον, οὐ
τικες οὐδέποτε ἐξῆλθον τῆς μήτρου
των... καὶ τηγόρουν τὴν Διοίκησιν
διὰ τοῦτον πόνον ἐπὶ ἀγνοίᾳ ἡ ἀ-
ναρμοδιάστητη ἡ ἀδυτία." Εἶχομεν
ἔξι ἀκοῆς τὴν ἴδεαν ὅτι οἱ πλεῖστοι
τῶν "Ἀγγλῶν εἰναι φίλογοι ἴδιωτροι
ποι, ἀλλ' ἐν τῇ ἀπλοϊ ἀρμόφαλαρμάσι
ἡ ἴδεα αὐτῇ ἐσθμάτινεν διτι, έχοντες
θύμα ἴδιωτυπα ἐν τῷ στυπερβολαρμά-
των· οὐδέποτε πρότερον ἀλοήσαμεν
ὅτι εντρή ἴδιοι γροπίφ περιεχότες τι
τιβαῖνονεις τὴν ἐν γένει τιμιότητας
Οἱ συντάκται τῶν διδύμων τοῦ "Κ.
πριακοῦ Κύρυκος" ἐπελάβοντο μὲν

καιάνου της Διοικήσεως, καλύπτει
Ζημιωθέντες πλειότερον ύπό της
ἀγγλικῆς κατοχῆς, ἐν τούτοις ἔδει
ξαν έαυτοὺς πέντοτε πιτούς ἡ εἰ-
λικρωνῆς ύποπτηρικτὰς τῆς Κυβερ-
νήσεως ἡ ἑβοήθησαν διὰ τῶν συμ-
βουλίων των εἰς πᾶσαν ἐπεχει-
ρησιν αὐτῆς.²⁰

ε) Μεταξύ τῶν πολλῶν Ἀλλοι
παραδέξων ἐπιχειρημάτων του, ὁ
συντάκτης του ἀρθρου του 24 α
ριθμοῦ παράγει ότι δεῖς ἀπό
χουστικοῦ του Ἑλληνικοῦ πλη^ρ
Ουσιαῖς μηδενὶς ισχεῖ διὰ τὸ νο

Ειαφεύσωσι δι ταύτην ἡμῶν τὴν ίδειν.
Αὐτοὶ οὗτοι εἰς ὅλον τὸ
περιοίετες εἰάτημα διεβεβαίουν
τὸν, εἰς Λορδίνῳ δὲ, φωνάζουτες
εἴναι μόνον οἱ σπουδάσαντες ἐν
Ἀθήναις, ὧν είσιν ἀπόσολοι καὶ
δὲν ἐλησμονήθη δεβαίως δὲ τῶν
ἀποτόλων τεθτῶν, οὓς δὲ “Κυπρία
καὶ Κήρυξ” διέκρινεν ἄλλοτε διὰ
τοῦ “φιλοτάραχος μερίς,” ὧνόμα
σαν καὶ ἀρχηγὸν τὸν Μητροπολίτην
Κιτίου τὸν δὲ εὑαρεστοῦνται νὰ
εἴπωσιν ἡμῖν, δι τὸν ἵσως ἀπαιτοῦσι
νὰ πιευθῶσι ἡ πάλιν, ὅτι οἱ τὰς
πλείους φωνὰς ωργυνόντες εἰς ἀπο-
καλοῦντες τοὺς ἀποσόλους του λόρ-
δου Βήκουντφλοδ ἀνικάνους ἢν τι
μοδίσσονται καὶ ἀδίκους εἴναι οἱ
μὴ ἔξελθόντες ποτὲ τῆς νέστου
ἄς εἴπωσι λοιπὸν ἡμῖν οἱ ἴδιοι, πό-
τερον αἱ ἐπίσημοὶ των ἐκθέσεις ἢ
τὰ ἀρχα των ἐν τῷ “Κυπριακῷ
Κήρυκι” ἐκφράζουσι τὴν ἀλήθειαν;
Αναμιμησκόμενοι δὲ τὴν τιμίαν
συμπεριφορὰν τοῦ ἑκδότου τοῦ φύλ-
λου πρὸ τῆς ἀπαισίας ἡμέρας, καθ'
ην Κύπριοι ἔλαβον ἐργολαβίας
τινὰς, ἃς ἐνόμιζεν ἵσως ἀνηκούστας
εἰς τὴν θεάτρην, ἐδιαπορεύονται.

αντφ οικαιωματι εἰςισμον, επιτι-
μοῦμεν νὰ εἴπη ἡμῖν ἂν ἀνθρωποι
ἐπιτρέποντες ἑαυτοῖς τοαύτας ἡ
τασθαλίας ἔχωσι δικαίωμα. ἐπὶ τῆς
ἔμπιστοσύνης τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ
καὶ δὲν γναὶ ἀπαλύτως ἀναγκαῖον,
ὅτου καὶ κα. επειγον νὰ συγκροτη-
θῇ τὸ Νομόθ. συμβούλιον ὡς ἐθε-
ώρησαν ἀναγκαῖον καὶ αὐτοὶ οἱ
Σύμβουλοι. τῆς Ἀνάστης σκε-
φθέντες ἐπὶ τινα χρόνου
περιπλέον παρακλοῦμεν τὸν ἐκδό-
την νὰ εἴπῃ ἡμῖν κατὰ συμπερα-
σμὸν ποῖα γεγονότα ἔλαβον
ὑπὸ σκέψιν καὶ ἥλθον εἰς τὸ συμ-
πέρασμα ὅτι ἡτο ἀναγκαῖον καὶ δὴ
κατεπείγον [ὑς ὑπηνίχθη σαφῶς
ὅ Κύριος ὑφυπουργὸς τῶν Ἀποι-
κιῶν τὴν 30 Μαρτίου] νὰ δοθῇ τῇ
Διοικήσει τῆς Κύπρου ὡς παρατά-
τις ἡ ἐπιτόπιος ἀντιπροσωπεία.

ζ] Καὶ ὅμως εἰς τὸ πεῖσμα τοῦ ἐπί τινα χρόνου σκεφθέντος καὶ ἀποφασίσαντος ὃ πουρογείον τῆς Ἀνάστης, τὰ ὄργανα τῆς Διοικήσεως τῆς Κύπρου κηρύξτει ὅτι "τὸ συμβούλιον ὅπως μέλλει νὰ καταρτισθῇ πρέπει νὰ ἀποτύχῃ καὶ θ' ἀποτύχῃ," ή δὲ Θυμοειδῆς αὕτη διαδήλωσις εἶναι πιστεύομεν, ὅλιγον αὐθάδηρος ἐξ μέρους ἡ παλλάγλων· καὶ εἶναι μεν ἀληθὲς ὅτι τὸ ὄργανον τῆς Διοικήσεως, δὲν διατρέγει τὸν κλίνδυνον νὰ συρουκλετεῖ σθῆτη ἐνώπιον τοῦ Βῆματος τοῦ ἡρωικοῦ τῶν νομικῶν καὶ Σίγαρος καὶ τῶν συμαδέλφων αὐτοῦ Οὐστεῖν ἐψένδη καὶ Γιορκαντζήπαση ὡς τὰ ἑλληνικὰ φύλλα, ἀλλὰ τολμῶν νὰ παρατηρησομένοι, διατυρραγανούντης Διοικήσεως· καταφαίνηται συμφωνίαν μὲν τὰς ιδέας τοῦ διακεκριμένου ἀλλως τε Ἀχμέτ (ἔφενόν;)· Βάρτλετ, ἔξασθενει ὥπωσοῦν τὸ επιχείρημα τοῦ ἀρχιγού τῆς ἡμετέρας Διοικήσεως ὅτι δὲν εἴναι μισθός δημιατιδενέγγνωριπε προσωπικῶς τον πολιτικὸν ἀρχιγού, ὃν Θαρρεῖ ε. Βάρτλετ. Καὶ ὅμως δὲν εἴναι μόνον αὐτὸ τὸ καταμαρτυροῦν τὴν διαφροτύνην τῆς Διοικήσεως ἡμῶν

μετὰ τοῦ κ. Βάροτλετ· ἐντὸς αὐτῷ φέρεται
ρυφόπτειον περάσπιτιν τῶν εὐνοούμε-
νων προθαίτην τὸ διοικητικὸν ὅργα-
νον μέχρι τῆς προσβολῆς καὶ τῶν
εἰκασιωμάτων αὐτῶν, ἀπέρι ἐκτήσα-
το ἡ Α. Μ. ἡ "Αναστα διὰ τῆς συμ-
βάσεως ταῦ 1878! καὶ ναὶ μὲν καὶ
τὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπιχει-
ρήματά του τεκμηριοῦσιν ὅτι ἀγνο-
οῦσι γρίζιμα τε καὶ πνεῦμα τοῖς ἀ-
χάριστοι!] καὶ τῆς σύμβάσεως ἐκείνης
δινάμει τῆς ὁποίης ἐγένετο το-
σαύτη μεταβολὴ ἐν τῷ Θέσει των ἡ-
θικὴ τε καὶ ὄντι, ἀλλ' οὐχ ἡ τοῦ
ἀπροδεικνύει ὡς ἐκ περισσοῦ τῆς ὁρ-
θότητα τοῦ τονόκτικοῦ γνωμικοῦ,
οὐπερ ἐμνήσθημεν "γεγνὶ τας, γε
γνὶ χαμάδη" καὶ ὅτι ἐφ' ὅσην ἀν χρό-
νων τὸ μέσην ὑπονοργεῖσιν διατρέψῃ
τὸ προσωπικὸν τοῦτο ἐν Κύπρῳ,
οὐδὲ ἡμεῖς θὰ εὑθωμεῖν ἡσυχίαν οὐ-
τε ἔκεῖνο. Ἰδοὺ αἱ τιμαχιαὶ τῶν
Τονόκτικων καὶ αἱ συγναῖ διαδάσεις
τινῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων
ὅτι τὸ ὑπουργεῖσιν τῶν Φιλελευθέ-
ρων ἔπεσε. πίκτει.

Τὸ κάτωθι τηλεγράφημα είσταλη
ὑπὸ τῶν κατοίκων Λευκησσοῦ πρὸς
τὴν Α. Μ. τον Βασιλέα των Ἑλ-
λήνων διὰ μέσου τοῦ προξένου κ.
Γ. Μώρου.

Μώρος πρόσενος ἐν Λευκηστῷ. 4
Μάιου 2 μ. μ.
« Ή' Έλλ. καινότης τῆς πόλεως
ταύτης ἐπανηγύρισεν ἐνθέρμως τὴν
ἐօρτήν Σας καὶ παρεκάλεσε με ὅ-
πως εὐχρήστω Τμῆν μακρὸν καὶ εὐ-
δαιμονα βίον. ».

**ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΥΠΟΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ:**

Ανακοινούμεν εὐχαρίστως πρός τὸ κεινὸν τὸ ἐφεξῆς τηλεγράφημα, ὅπερ ἡ A. M. οἰκουμενὴ τῶν Ἑλλήνων εὐηρεστήθη νὰ διεκδικήσῃ πρός τὸ μᾶς.

Αθηναί 6 Μαΐου—ώρα 6 1)2
Πρὸς Μάρον Πρόξενον Λειμησσοῦ.
‘Ο Βατιλέυς παρακαλεῖ ὑμᾶς ι-
να εὐχαριστήσητε τὴν Ἑλληνικὴν
κοινότητα. Λειμησσοῦ διὰ τὰς εὐχάς
της κατὰ τὴν περίστατην ἐօρτην
τῆς Αὔγουστος.

Ο Γραμματεὺς τοῦ Βασιλέως
ΚΑΙΝΟΥΡΓΗΣ

Η ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΕΝ ΛΕΜΗΣΩ.

Λαμπτρός· καὶ φαεινόρε ἀκτινο-
βολος ἥλιος ἀνεδύστο πελίτη, ἀλλά,
λύμνης ἡρεμωτέρας ή τοῦλόρροιτός
θάλασσας ἀντανέκλα, εἰς τὰ διαυγῆ
ἀυτῆς ὑδάτα τὸ μακρούν τοῦ ἀγα-
νοῦς καὶ γαλανοῦ. Οὐσανοῦ γραμμα-
οῦτος δὲ καθάρες καὶ αὔσιος ὑπέρα
νιῳ ἡμῶν εκαμπρούτο κατα τὴν ει-
κοστὴν τρίτην Ἀπριλίου. Τινὲς καὶ
Ἡλιος, Προτεΐδων καὶ Αἰολος ἐν τέ-
νει πάντα τὰ στοιχεῖα φεύγουσα

τὴν ιερότητα τῆς ἡμέρας καὶ διατελοῦντα ἐν ἀρμονικῇ ἡρεμίᾳ συνετέλουν καὶ ἔπινθανον τὴν σούσαρότ τα καὶ λαχανοπρεπητα αὐτῆς.

Φαιδρός καλγά, μετά τοῦ ἐξα-
στράπτοντος τῆς ἡμέρας ἀπερός,
εὐκόλως ἐξ τῆς ἀγκάλης τοῦ Μορ-
φέως ἀποτπαυθεὶς, αὐτόπτης καὶ
αὐτήρως πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει
ἡμῶν διατρέχαντων ἡδύνηθην νὰ
γείνω. Λιαν πρωὶ παρατεταμένη
καθώνοκρουτία μελῳδῶς ἐκ τῶν ὑ-
ψηλῶν καθώνοτατῶν τῶν διαφό-
ρων Ἐλληνικῶν Ἐμελητιῶν ἀντη-
γοῦστα ἐκάλει πάντας ἡμᾶς εἰς τὴν
συνήθη τῆς ἡμέρας λειτουργίαν. Με-
τὰ τὸ πέρας τοῦ θηρικειτικοῦ τού-
του καθήκοντος, πρὸς ὁ ἄστρενα· τὰ
πλήθη, ὡς ὄρμητικά κύματα, προτ-
έδραυον, οἱ αὐτοὶ θαρεῖς ἥχοι τῶν
ἡγεμονῶν καθώνων τῆς Ἀγ. Νάπας
προτέβαλον τὰ ὄτα ἡμῶν. Οἱ σίσις
οὗτοι ἥ/οι προτεκάλειν ἡμᾶς οὐ/ὶ
πλέον ὅπως ὑπνήσωμεν καὶ αἰνε-
σωμεν τὸν πρὸς τὰ N. A. σταυρο-
φορήσαντα "Ἄγ. Γεώργιον, ἀλλ' ὅ-
πως πάντες, νέοι· καὶ γέροντες, γυ-
ναικεῖς καὶ παιδεῖς ἐνοῦντες τὴν ἀ-
σθεγῆ ἡμῶν φιλονήν ὑψώσωμεν αὐ-
τὴν πέρι τὸν Παντοῖο μονὸν θεὸν ὃ
πέρ τοῦ πρὸς τὰ BA σταυροφορή-
σούτος τεπτοῦ ἄγαλτος πατρὸς καὶ
βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου.

Λεπτά τινα πρὸ τῆς ἐνάρξεως
τῆς δοξολογίας εἶδαμον πρὸς τὸ
Ἐλληνικὸν Ὅποπροζενεῖον κείμενον
εἰς τὸ ἄκρον τῆς πόλεως ἐπὶ τῆς
ὅδου «Ἄγ. Γεωργίου». μόλις ἔττην
ἔκει στιγμάς τι· αἱ καὶ ἀ· Ὅποπρο-
ξειος· κ. Μῶρος· ἐν ἀραιίᾳ προζενεικῇ
στολῇ, περὶ τὴν ὁσφὺν. ἐζωσμένος
ἀργυρόθηκον σπάθην, ἣν ἔπαξιώς
κρατεῖ πρὰ μηνῶν ἐνταῦθα. ὑπερα-
σπίζομενος τὰ δικαια καὶ συμφέ-
ροντα τοῦ Ἐλληνισμοῦ, συνοδεύομε-
νος ὑπὲ τῶν διεργηνέων καὶ ἄλλων
κατῆλθε διευθυνόμενος πρὸς τὴν ἐκ-
κλησίαν. Καθ' ἅπασαν· τὴν ὅδον
διηρχόμεθα· ὑπὸ ἐκ· μυρτίνης κανονι-
κᾶς ἀψίδαις ἐκ τῶν ἀκρωντῶν ὅποι-
αν. ὑπεροφάνως ἐκυμάτιζεν ἡ οὐρα-
νάρχους ιερὰ τήμῶν σημαία. Τὰ μά-
λιστα δὲ τὴν προτοχὴν ἐμοῦ ἐφελ-
κόντας τοῖς φύγοντας τοῖς εἰκόνες

υαλίνου τοιχού του καρπενειου Βι-
κτωρίας». Ή μὲν μίσι εἶχεν ἀρρε-
νωπήν τὴν ὄψιν, μεγαλοπρεπῆ τὴν
στάσιν, ἐπιβαλλον τὸ διάδημα· καὶ
ἐστριψένον τὸν ἔανθρωπον μύστακα, ἢ
δι' ἑτέρας σεμνὴν ἡσε, η σεκνοτέρα παρ-
θένος, ἀνθηρά. ὡς ρόδον τοῦ μαιῶν ἐ-
φερε μεγαλοπρεπῆ ἄλλ'. ἀπλουστά-
την ἐσθῆτα· αἱ εἰκόνες αὐται, εὐ-
κόλως ἐνυρεῖ τις, θάν. αἱ τῶν σε-
πιών τημών Βασιλέων. Τὴν προξε-
νικὴν συνοδίαν ἀφίσας ἐσπουδα-
πρὸς τὸν ναὸν, ὅπως δυνηθείη νὰ λά-
θιω θέτων εξ τῆς νὰ δύνηται τὰ πάν-
τα καλῶς νὰ θεωρῶ. ἄλλ' η ταχύ-
της ποι θέτο ματάνικον ναὸς γῆν ἵ-

δη ἀπὸ ὁμοίου εἰς ἄκρον πεπληρωμέ-
νος, οὐ περιθολος αὐτοῦ ὑπερεξεχεί-
λει ὡς τηλημαρῶν ποταμὸς καὶ πο-
λὺ πλῆθος ἥναγκάζετο. νὰ διαμείνῃ
ἐν τῇ ὅδῳ, οὐδεμία ἐστίτουτο ὑπερ-
θολή, ὅταν εἴτε μόνον, ὅτι λαβᾶς, ὅ-
τις πληροῖ τέσσαρας ἑκκλησίας,
εὐρίσκεται νῦν ἐν μιᾷ. Τέλος μετὰ
πολλῆς τῆς δυσκολίας κατώρθωσα
νὰ παρεισδύτω ἐντὸς τοῦ ναοῦ ἐν
ἡσαν ἀναπεπταμέναις δύο Ἑλ-
ληνικαὶ σημαῖαι. ὑπ' αὐτὰς μετὰ
γαρῆς εἰδον κατατεταγμένους ἐν
μεγίστη τάξις δύο ιεροὺς λόγους οὐ-
χὶ τοῦ Ἀρεως, ἀλλὰ τῆς Ἀθηνᾶς
λόγους, ἐφ' ὧν ἐρείδονται αἱ ἐπι-
δεις καὶ τὸ μέλλον τῆς Πατριδος γ-
μῶν. Ἀλλα ὁ Ἑλλην Ὅπορο-
ζενος μετὰ τοῦ ἐπιτελείου αὐτοῦ, ὁ
γενναιος συνταγματάρχης κ. Χά-
κεττ, οἱ τῆς Λεμνητοῦ Διοικητῆς
κ. Μιτσέλλ καὶ ἙλληνΔημαργοςκ.
Καρυόπης καὶ ἀντιπρόσωποιτῶ, ζε-
νων, δινύζειν ἐλαύον ἐν τῷ ναῷ
τὴς θεοῖς αἵτῶν, καὶ ὅξολογια ἡρ-
ξατο. Πάντες ἔκαινον το κατεύθυ-
νοι ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ καὶ συγκινήσ-
ως, ἀτινα ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν
ἐπακείνοντα ἐκερυψώθησαν τέλος
ὅταν ὑπὸ τοὺς θόλους τῆς Ἁγίας
Νάπας ὀντάγησεν τὸ «Ζήτω ὁ Βα-
σιλεύς»· καὶ αὐταὶ αἱ ἐν τῷ ναῷ
εὐρισκόμεναι ἐλληνικαὶ σημαῖαι ἐ-
λαρρῶς κυματίσαται. ἔγαρέτων
τὴν ζητωκραυγὴν ταύτην μεγαλο-
πρεπῶς μὲν ἀλλὰ μελαγχολικῶς ἀ-
ναμικηνησκόμεναι ἵσως ὅτι ἄλλοτε
οὐγὶ ἐν τῷ ναῷ ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ναοῦ
ἔλευθέρως ἐκυράτιζον. Οὕτω ἐλήξε-
περὶ τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν πρω-
ΐην ὥραν ἡ πρώτη ὑπὲρ τοῦ Βασι-
λέως τελετὴ, ζωηροτέρᾳ ἀνανεωθεί-
σα περὶ τὴν 4 μ. μ. ὑπὸ τὸ Ἑλλη-
νικὸν Ὅποροζενεῖον. Τῇ παρακλή-
σει τὸ κ. Γ. Μώρου ὁ φιλελεύθερος
συνταγματάρχης διέταξε τὴν στρα-
τιωτικὴν μουσικὴν ἵνα παιανίσῃ
κάτω τοῦ ὑποπροζενείου, ὡφ' ὃ ἴ-
στατο ἦν σύμπασα ἡ Λεμνητός.
Ἐκλεκτὰ εὑρωπαϊκὰ τεμάχια εὔ-
φραγον κατ' ἀρχὰς τὴν ἀκοὴν ἡμῶν
ὅτε αἴφνης τύμπανα καὶ σάλπιγ-
γες, αὐλοὶ καὶ συσίγγια ἡρούσθη-
σαν πολιτικούτων τὸ «Μέλανη εἰν τῷ

